

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník XXII

4/2024

Dedina roka 2019

december

Štvrťročník

Čarovná zima

Už prišla k nám biela zima,
pod snehom sa všetko skrýva.
Vtáci smutne spievajú,
pod zub niečo hľadajú.

Padajú už vločky malé,
deťom radosť srší z tváre.
Deti, deti, radujte sa,
chladnej zimy nebojte sa,
veď Vianoce prináša.

Šťastie, láska všade žiari,
pokoj v domoch zrazu je,
úsmev v milej, detskej tvári,
každé srdce zahreje.

(Viki Hrebičíková)

Slovo starostu

Vážení spoluobčania, milí čitatelia!

Prvý tohoročný sneh nám naznačil, že s prichádzajúcou zimou sa blíži aj koniec kalendárneho roka. V súvislosti s prichádzajúcou zimou by som vás chcel zase požiadať o ohľaduplné parkovanie mimo komunikácií, nakoľko je problém ohrnúť sneh na miestach, kde sa nedá prejsť okolo zaparkovaných vozidiel s osobným autom a nie so snežným pluhom.

Koniec roka

je obdobie, keď sa väčšina z nás na chvíľu zastaví a zhodnotí úspechy, ale prehodnotí aj to, čo sa nepodarilo. Čo sa týka chodu obce, môžem konštatovať, že aj napriek nepriaznivej ekonomickej situácii v štáte a obdobiu všade spomínanej konsolidácie sa nám darí celkom dobre. Nebudem v dnešnom článku robiť odpočet, čo všetko sme porobili, lebo to som priebežne písal počas roka, ale chcel by som hlavne poďakovať vám všetkým, ktorí sa akokoľvek podieľate na živote v obci. Aj z malých vecí sa dá urobiť veľký výsledok.

Veľkým prekvapením

pre mňa je partia mladých hasičov, ktorá sa v Papradne dala dokopy, veď z ich výsledkov v hasičských súťažiach som doslova padol na zadok. S klasickou hasičskou mašinou odsunuli v hasičských útokoch družstvá, ktoré majú upravené mašiny s

Je tu obdobie pokoja

Bližšie sa Vianoce, najkrajšie sviatky roka. Predchádza im obdobie adventu, ktoré by malo byť obdobím pokoja, stíšenia a radosti z očakávania. Každý ho ale vníma inak, po svojom. Jedni sa prikláňajú k zvyklostiam našich predkov, že k adventu nepatrí mohutná vianočná výzdoba, koledy, vysvietené stromčeky v domoch. Iní, tí nedočkaví, vianočnú výzdobu urýchlí a teší sa z nej skôr nie až na Štedrý deň. Nech je to tak či onak – želáme všetkým pokojne a rodinne prežité vianočné sviatky a v novom roku 2025 každý deň dôvod na radosť a nech stretávajú iba prajných ľudí.

Redakcia

Cenu starostu obce získala detská folklórna skupina Podžiaranček.

podstatne vyšším výkonom, a tým ukázali, že ich technická zručnosť, rýchlosť a sila kolektívu je to, čo im ostatné družstvá môžu závidieť, nakoľko toto sa kúpiť nedá ako tá upravená mašina. Vo výbore DHZ sme sa dohodli, že im zabezpečíme aj tú výkonnejšiu mašinu, a už len veriť, že talent budú využívať čo najdlhšie. Prajeme im, aby vyhrávali jednu súťaž za druhou, a tak pozitívne zviditeľnili seba a aj našu obec.

Ochotní futbalisti

Príjemným prekvapením je aj ochota našich futbalistov podieľať sa na rekonštrukcii budovy bufetu v areáli telovýchovnej jednoty, ktorá nebude jednoduchá a aj finančne náročná, ale budeme sa snažiť nájsť v rozpočte financie na jej obnovu. Aj vďaka Mikulášovi Hromádkovi a Romanovi Váchlíkovi sa podarilo porobiť už v tomto roku kus

roboty a verím, že vďaka ich organizačným schopnostiam, ako aj ochote ostatných chlapov a sponzorov v budúcom roku bude stáť na mieste bufetu zrekonštruovaná moderná budova.

Rekonštrukcia MŠ, nové bytovky

V budúcom roku nás čaká aj rekonštrukcia budovy hornej materskej škôlky, ktorá mala začať už tento rok, no vďaka verejnému obstarávaniu, ktorého proces sa predĺžil takmer o dva mesiace, sme práce presunuli na jar, nakoľko sa ide meniť aj celá strecha a otvárať budovu na zimu nie je dobré. Momentálne pripravujeme aj verejnú obchodnú súťaž na odpredaj pozemku pre výstavbu novej bytovky Pod Hôrkou pre súkromného investora. Tento spôsob sme zvolili pre veľké komplikácie pri verejnom

Pokračovanie na str. 2

Pokračovanie zo str. 1

obstarávaní, ako aj dosť nízku sumu dotácie pri čerpaní úveru zo ŠFRB. Pred pár dňami nám došlo potvrdenie o vklade vlastníctva ďalšej časti pozemku pri soche Panny Márie na Holom vŕšku, takže už môžeme zveľaďovať toto pekné miesto.

MŠ v rukách štátu

Od nového roka prechádza pod štát financovanie materských škôl, ktoré ešte stále nie je doriešené, takže ešte stále nevieme, koľko financií nám zoberú z podielových daní. Dúfam len, že to nebude toľko, koľko sme na chod dávali z rozpočtu obce, nakoľko sme sa snažili dofinancovať chod škôlky tak, aby deti

a pani učiteľky mali všetko, čo potrebujú. Takže čaká nás v budúcom roku veľa prekvapení, ale verím, že spoločne to zvládneme.

V budúcom roku nás čaká aj veľa tradičných kultúrno – spoločenských akcií, ale najvýznamnejšou bude 500. výročie prvej písomnej zmienky o obci, ako aj 130. výročie založenia DHZ.

V závere chcem poďakovať všetkým dobrovoľným zložkám, poslancom obecného zastupiteľstva a aj zamestnancom obce. Prajem vám požehnané Vianoce a úspešný rok 2025.

Ing. Roman Španihel

Obec Papradno

hostila celoslovenské podujatie

Súťaž Vidiecka žena roka je zameraná na ocenenie žien, ktoré zohrávajú kľúčovú úlohu vo vidieckych komunitách Slovenska. Tieto ženy, (podnikateľky, aktivistky, vedúce osobnosti) svojím pôsobením významne prispievajú k rozvoju a udržateľnosti vidieckych oblastí. Do súťaže sú každoročne nominované ženy zo všetkých kútov Slovenska, ktoré sa aktívne podieľajú na zlepšovaní života vo svojom okolí. Súťaž organizuje Slovenský vidiecky parlament. V októbri 2024 sa jej slávnostné vyhodnotenie konalo v Kultúrnom dome v Papradne, nakoľko v minulosti získali titul Vidiecka žena roka Anna Beníková a Lenka Jandušíková.

Ocenenia si prevzali v kategórii aktivistka Jana Žitňáková, v kategórii politička Ľubica Kuková, v kategórii podnikateľka Elena Majeríková a v kategórii remeselníčka Mária Mizeráková. Mimoriadne ocenenie dostala 92-ročná remeselníčka Žofia Dobešová z Rajeckých Teplíc. Tieto ženy sú podľa slov Márie Behanovskej zo Slovenského vidieckeho parlamentu nevyčerpatelnou studnicou energie, inšpirácie, motivácie, nadšenia a nápadov.

Najstarší občania v obci Papradno

Mesiac október patrí úcte k starším občanom. A preto sa okrem tradičného koncertu, ktorý je venovaný najmä im, chodí osobne zagratulovať najstaršej žijúcej občanke a občanovi Papradna. V tomto roku nimi boli Jozef Zábavčík a Alžbeta Dzurjaníková. Obom želáme pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť do ďalších dní ich života. Veľa nechýbalo a Papradno by po dlhšom čase oslavovalo 100-ročnicu svojej občančky Anny Strašíkovej. Avšak človek mieni, Pán Boh mení a tak namiesto oslavy jej narodenín sme sa ňou museli rozlúčiť na cintoríne presne v deň jej narodenín.

Matričné okienko

* Víťame vás

Judita Čapliarová
Filip Krajčoviech
Naomi Šošková
Timotej Gácik

Zomreli

Emília Hlinčíková (1945)	2.10.
Milan Hričo (1972)	4.10.
Anna Levčíková (1947)	6.10.
Marta Zboranová (1944)	8.10.
Anna Strašíková (1924)	27.10.

Svadby

26. októbra

Juraj Mráz
a Alena Strašíková

Zlatá svadba

21. novembra

Ján Lutišan
a Anna Španihelová

Nedávno nás navždy opustila najstaršia obyvateľka Papradna
pani Anna Strašíková, rod. Hojdíková.

Narodila sa 31. októbra 1924. Pochádzala z 3 detí. Celý život prežila v Papradne, tu sa aj vydala za Gašpara Strašíka, s ktorým mali 5 detí. Ovdovela skoro – ich najmladšie dieťa malo iba 1 rok.

Život nemala ľahký. Ťažké obdobia života sa jej darilo prekonávať najmä starostlivosťou o deti, prácou a vierou v Pána Boha.

Medzi jej záľuby patrilo hlavne vyšívania – od mladosti vyšívala pre ÚĽUV a ženám z folklórnej skupiny vyšívala čapce.

V posledných rokoch sa o ňu starala jej dcéra Tonka.

Dlho bola najstaršou občiankou Papradna.

Zomrela 27. októbra 2024, 4 dni pred svojimi stými narodeninami.

Odpočinitie večné daj jej, Pane!

Múzy nás spájajú je názov podujatia, počas ktorého sú každoročne oceňované významné osobnosti a kolektívy, ktoré pôsobia v oblasti kultúry a udržiavania a šírenia tradícií. Tento rok si ocenenia z rúk predsedu TSK Jaroslava Bašku prevzali Ema Šmulíková, Izidor Mikudík a Božena Bašová za DFSk Podžiaranček. Počas kultúrneho programu sa v Nimnici predstavili aj naši Podžiaranci a deti z Podžiarančeka.

V našej obci

BOLO

11. októbra

zasadal v estrádnej sále kultúrneho domu Slovenský vidiecky parlament (str. 2).

13. októbra

patrilo nedeľné popoludnie našim skôr narodeným občanom. Žiaci ZŠ s MŠ v Papradne, DFSK Podžiaranček i FSK Podžiaran potešili našich seniorov pri príležitosti **Mesiaca úcty k starším** pekným kultúrnym programom. Po jeho skončení čakalo seniorov malé občerstvenie.

V estrádnej sále sa v tomto čase konala **výstava ovocia a zeleniny**, na ktorej sa naši záhradkári pochválili úrodou dopostovanou vo svojich záhradkách. Žiaci ZŠ s MŠ sa na výstave prezentovali vlastnými výrobkami z plodov Zeme.

27. októbra

popoludní sa prezentoval v KD divadelný súbor z Kysuckého Nového Mesta humornou hrou **Páračky u babky Justínky**. Komédia Kamila Žišku divákov oboznámila s dejinami Slovenska.

30. novembra

na **Ondrejovských hodoch** pred kultúrnym domom nám chutili zabiľackové menu, výborná kapustnica, super guláš od poľovníkov, zemiakové placky, cesnakové posúchy a iné dobroty.

Súčasťou Ondrejovských hodov bola vo vestibule základnej školy **výstava fotografií** pod názvom **Život v Papradne** (viac na str. 10)

6. decembra

sme s deťmi v KD oslávili **príchod Mikuláša** do obce spojený s **rozsvietením vianočného stromčeka**. V estrádnej sále KD rozdával Mikuláš aj s pomocníkmi sladkosti všetkým deťom.

BUDE

26. decembra

Farský úrad Papradno a FSK Podžiaran vás pozývajú do Kostola sv. Ondreja na **vianočný koncert Od Betléma ňedaleko**. Koncert sa začne o 11.00 hodine.

28. decembra

sa uskutoční v telocvični ZŠ s MŠ Papradno od 14.00 h stolnoteniseový turnaj **Memoriál Juraja Palka**.

31. decembra

sa o 23.00 h stretneme pri obecnom úrade a amfiteátri na **spoločnom ukončení starého roka a uvítaní nového**.

Športovní nadšenci sa môžu tento deň zúčastniť tradičného **výstupu na Bukovinu**, ktorý organizujú turisti z Brvníša.

1. januára

vás pozýva Dobrovoľný hasičský zbor Papradno na novoročné **kúpanie ľadových medveďov** v rieke Papradnianke o 12,00 h na Košiaroch pri Stavnici.

18. januára

pozýva DHZ Papradno na **5. reprezentačný ples hasičov** do estrádnej sály KD. V programe vystúpi ľudová hudba HoŤaPo, do tanca bude hrať hudobná skupina IMPULS a DVJ KUKOO. Programu spestrí svetelná show a fotokútik – divoký západ. Počas plesu bude pripravené bohaté občerstvenie formou švédskych stolov, candy bar, neobmedzené množstvo Prosecca a Rosé Frizzante. V tombole 1.cena – E-bike HardRay.

1. februára

pozýva starosta obce a poslanci OZ na **15. obecný ples** do KD Papradno. Do tanca zahrá hudobná skupina BONITA a ľudová hudba bratia FUPŠOVCI. Aj na tomto plese vám ponúknem bohaté občerstvenie. Švédske stoly i tematický candy bar sú zabezpečené po celú noc.

Oznam pre priaznivcov futbalu v Papradne

Telovýchovná jednota Žiar Papradno oznamuje svojim priaznivcom, že je zapísaná do registra oprávnených osôb na prijímanie 2% podielu zaplatenej dane za zdaňovacie obdobie roku 2024. V prípade, že sa rozhodnete v mesiaci február, resp. marec 2025 venovať túto čiastku pre futbal, budeme vám vďační.

Výbor TJ Žiar Papradno

Mesiaca úcty k starším.

Páračky u babky Justínky.

15. februára

ZRS a vedenie ZŠ s MŠ Papradno pozývajú rodičov a priateľov školy na **44. rodičovský ples** do KD Papradno.

V programe vystúpia žiaci ZŠ a Podžiaranček. Do tanca bude hrať hudobná skupina IMPULS. O bohaté a chutné občerstvenie sa postarajú pracovníci M-baru.

1. marca

budeme **fašiangovať**. Od 13. hod. pôjde so spevom **sprievod masiek** od zdravotného strediska smerom k amfiteátru za obecným úradom, kde bude disco zábava a občerstvenie. Večer vás pozývame na tanečnú zábavu do KD.

4. marca

o 18.00 h pozýva FSK Podžiaran občanov k amfiteátru na **pochovávanie basy**.

9. marca

sa uskutoční slávnostný koncert v kinosále KD venovaný **Medzinárodnému dňu žien**.

V **marci 2025** bude opäť **BURZA oblečenia – Posuň to ďalej**. Presný termín uvedeného podujatia bude oznámený prostredníctvom plagátov a miestneho rozhlasu.

5. apríla

sa priaznivci folklóru môžu tešiť na **regionálnu súťažnú prehliadku Morena, Morena a Papradňanské kubečko**.

13. apríla

na **Kvetnú nedeľu** bude v priestoroch amfiteátra stánkový predaj medovníkov a remeselníckych výrobkov.

Počas dňa budú skupinky dievčat z DFSK Podžiaranček **Chodzic po máji**.

V estrádnej sále KD bude tento deň **výstava trofejí**.

19. – 21. apríla

pozýva majiteľka a zamestnanci Koliby Papradno na **jahňacie špeciality**.

20. apríla

na Veľkonočnú nedeľu organizujú Turisti Papradno **Výstup na Holý vršok**.

27. apríla

vás obec Papradno pozýva na tradičné **stretnutie heligonkárov** do kultúrneho domu i amfiteátra v Papradne.

Duchovné slovo

Milí čitatelia, bratia a sestry!

Po roku sme s radosťou a v hojnom počte opäť oslávili sv. Ondreja, apoštola, patróna nášho farského chrámu, farnosti a obce. Tohtoročná slávnosť bola výnimočná tým, že sme počas hodovej svätej omše privítali v našom chráme relikvie (ostatky, časť kosti z tela) sv. Ondreja, apoštola, ktoré ostanú natrvalo uložené na hlavnom oltári. Aby sme správne pochopili, ako si uctievať relikvie, prečítajme si text učenia Cirkvi o relikviách:

Učenie o relikviách a ostatkoch svätých

Pôvod uctievania relikvií

Jedným z najpôsobivejších dôvodov uctievania relikvií je samotné zaobchádzanie s Kristovým telom po smrti. Namiesto toho, aby Ježišovo telo zanechal na kríži a nechali ho sňať dolu Rimanmi, ktorí by ho potom zlikvidovali (ako bolo zvykom), Jozef z Arimatey odvážne riskoval a prihovril sa pred Pilátom za Kristovo telo (Mk 15, 43, Jn 19, 38). Potom tento významný človek daroval svoj vlastný, novo vytesaný hrob ako miesto Kristovho odpočinku (Mt 27, 60). Nikodém prišiel a venoval vyše sto libier korenia na zabalenie do pohrebného plátna (Jn 19, 39) s vedomím, že také množstvo korenia sa používa len pre najslávnejších mŕtvych. Potom, ako ho pochovali, ženy zbožne a úctivo prichádzajú k hrobu (Mt 28, 1) a chcú pomazať Kristovo telo drahými masťami, hoci už je v hrobe zapečatené (Mk 16, 1, Lk 24, 1). Tieto skutky úcty znamenali viac než len obvyklú zdvorilosť preukázanú pozostatkom mŕtvych; boli totiž vzdané so zvláštnym rešpektom k telu

najsvätejšieho človeka; v tomto prípade – najsvätejšiemu človekovi, ktorý kedy žil, pretože bol vteleným Bohom.

Relikvie vo Svätom písme

Majte na pamäti, čo Cirkev učí o relikviách. Nehovorí, že je v nich nejaká magická sila. Nie je nič magické v relikvii samotnej, ani v kosti apoštola Petra alebo vody z Lúrd, ktorá by mala nejakú liečivú schopnosť. Cirkev len hovorí, že relikvie môžu byť príležitosťou Božích zázrakov, a aj v tomto Cirkev nasleduje Sväté písmo.

Použitie kostí proroka Elizea prinavrátilo mŕtvtému mužovi život: „Potom Elizeus zomrel a pochovali ho. V tom roku však prichádzali do krajiny moabskí lupiči. Keď raz pochovali akéhosi muža, zazreli lupičskú bandu a hodili toho muža do Elizeovho hrobu. Len čo sa ten muž dotkol Elizeových kostí, ožil a stal si na nohy.“ (2 Kr 13, 20 – 21) To je jednoznačný biblický príklad Božieho zázraku prostredníctvom kontaktu s ostatka-

mi svätca.

Podobne šlo v prípade ženy uzdravenej z krvotoku dotykem lemu Kristovho plášťa (Mt 9, 20 – 22) a tiež chorých, ktorí boli uzdravení, keď Petrov tieň padol na nich (Sk 5, 12 – 16). „A Boh robil Pavlovými rukami neobyčajné divy, takže aj na chorých donášali šatky a zástery, ktoré sa dotkli jeho tela, a neduhy ich opúšťali a zlí duchovia vychádzali.“ (Sk 19, 11 – 12).

Kategórie relikvií podľa dôležitosti

Relikvie prvej triedy (tzv. *primárne relikvie*) sa rozdeľujú na dve kategórie: fyzické ostatky tela svätca a tie, ktoré sa spájajú s udalosťami zo života Pána Ježiša (napr. všetky nástroje jeho umučenia, jeho narodenia,...) Druhotriedne relikvie (tzv. *sekundárne/druhotné relikvie*) sú kusy oblečenia a predmety, ktoré boli priamo používané alebo vytvorené svätcom.

Tretia trieda relikvií (tzv. *terciárna*) je zväčša posvätená vec (napr. zbožný obrázok, krížik,

ruženec, medaila alebo obrúčka), ktorá prišla do priameho kontaktu s relikviou prvého stupňa, a to dotknutím o telo svätca.

Popisy relikvií pri určovaní

Relikvie sú k verejnej úcte najčastejšie pripravované biskupmi alebo rehoľnými rádmami, ktorí ich vkladajú do striebornej alebo bronzovej nádoby nazývanej *thecca*. Každá takáto relikvia musí mať svoj dokument o pravosti. Vosková pečať musí byť neporušená a zhodná so svojím jedinečným certifikátom autenticity.

Popis relikvie býva najčastejšie v latinskej fráze. Nachádza sa na samotnej relikvii aj na jej certifikáte.

Verím, že úcta k svätému Ondrejovi, apoštolovi, posilní vieru v našej farnosti.

Všetkým vám, drahí farníci, vyprosujem požehnanie a milostiplné sviatky narodenia nášho Pána Ježiša Krista.

Martin Hruška
farár papradňanský

Rozpis vianočných sviatkov 2024/2025 vo Farnosti Papradno

18. decembra	29. decembra
Spoločná svätá spoveď pred Vianocami	Nedeľa svätej rodiny
Papradno 16.00 – 17.30 h	Papradno 7.30 a 10.30 h
Brvnište 16.00 – 17.30 h	Brvnište 9.00 h
24. decembra	31. decembra
Požehnanie jasičiek, Jezuliatok betlehemov, požehnanie k štedrovečernému stolu 16.00 h	Papradno 16.00 h
Brvnište 22.00 h	Svätá omša s poďakovaním za starý rok
Papradno 24.00 h	
25. decembra	1. januára
Papradno 7.30 a 10.30 h	Papradno 7.30 a 10.30 h
Brvnište 9.00 h	Brvnište 9.00 h
26. decembra	6. januára
Papradno 7.30 h	Papradno 7.30 a 10.30 h
Brvnište 9.00 h	Brvnište 9.00 h
Od Betléma ňedafeko farský kostol Papradno 11.00 h	7. januára
	Papradno 7.30 a 10.30 h
	Brvnište 9.00 h

Sviatky v Papradne

Pred Štedrým večerom chodili dievčence a spievali:

Čas radosci, veselosci nastal svetu nyňi,
porodzila spasiteľa panna bes svěj viny.
V jasličkách v Betléme na slame, na zime
leží malé djeťa milé, Pán zeme.
Také veci ľudzja šecci oddávna čakali,
prorokovja a occovja nám to zvestovali.
A teras spjevajme, chválu Bohu zdajme,
paholjatku, ňemlurvňjatku spjevajme!

Zázračné Vianoce

Od Betlehema iskra letí
spozorníme vščky deti.

Z iskry už je plamienok,
tiská sa k nám do dvierok.

Kamže, kamže, sviečka kričí,
usadí sa na ihličí.

Rozžiarime celý stromček,
guličky aj celý domček.

Do obloku vločky letia,
k cencióm sa predsa zmestia.

Kapustnica, pupák zjem,
no kapra už nevládzem.

A už iba darček dám,
od Ježiška priamo k vám.

Šťastné a veselé Vianoce
či Nový rok.
Veď do Troch kráľov je len
krok.

Terézia Majšíková

Tak sme sa dočkali

O pár dní otvoríme dvere dokorán a vpustíme do našich príbtkov najkrajšie sviatky roka Vianoce. Ako ich prežívame my, vieme. Ako ich prežívali naši predkovia kedysi ešte koncom 19. a začiatkom 20. storočia, sa dozvieme z rozprávania Anny LUNGRÍKOVEJ, 1901, č. p. 934.

Kedysi na Svjatky my sme boli trja gazdovja v jednej takéj izbičke. Trja gazdovja! Z jednej rodziny ból len jeden, z druhej rodziny sme boli štyrja a s trecej hích bolo, no, hadám hích bolo šesc. A v jednej sme chalúpce byvali.

Na Svjatky, no to bolo tak: boly ty lavice, práda, kolo stola a kec sa už tá večera dala, najprv dal jeden ten gazda jedzenie: kapusňicu, ňjakú halušku a fazuľu a ňjaký ten orech lebo čo. No a práda, ten druhý dal zas to isté a trecí zaséj to isté dal. To veždy rozdávaly ty gazdiné. My dzeci sme stály pri lavicách poza ních, poza stvól, uš sme ňječo aj doščjahly z misy – no práda, zedly sme čosi tiež.

My sme už tedy stromčeky mávali, každý mal máj a ňeból jeden: na scene boly aj tri – štyri ty stromčeky pribité. ňeboly ustrojené – ňišť – len tá tečinka, tam ňebolo aňi papjerku žjadného, len ty stromčeky, jako hích donjesli s téj hory, tak hích popribíjali na scenu. ňeskorjéj ke stolu k rohu dali, pribili jeden taký vājčí ten stromek, afe to uš potom až ňeskorjéj napostalo. Dali naň len jabúčenka, chto mal, no a ten, chto ňemal, ňedal aňi ty.

A potom ňeskvor tedy f ten večér šecci jedli z jednej misy. Najprvej bola kapusňička ze zemákyma. Potom boly také opekance sa to zvaly. A potom bola také rýžová kašička, že je to Ježíšková. Pod stolom ból rjadzik a doňho sa otkladalo statku; tedy mal každý kra- vu, aj dve-tri, jako ból chto možný a ten, chto ból chudzáček, mal aspom kozy. Ráno to potom dávala gazdziná statku do picja. Každý muž, kedz ból jako gazda, dal fľašu a najprvej, kec to bolo na tom stole prichystané, sa šecci mosili pomodlic – spoločne, postojajčky. Nakládol sa na stvol chleba a chtosi si sadnúl za ten chleba a kričal zeza toho stola už na mamu afebo na koho: „Mama, vidziš ma zeza toho chleba?“ „Vidzim, vidzim, bodaj som ca na rok ňevidzela, aby toho chleba bolo vác, vājčja kopa.“ Ten chleba sa skoval do suseka. A kec sa išlo orac, tedy ten chleba načali a tedy sa jedól, ten svjatkový. A indze to vravili, že na misu nakrájali chleba. A kerési dzecko sa skovalo za tú kopu: „Vidzice ma zeza téjto kopy?“ „Vidzime, vidzime, bodaj sme ca aj na takto rok vidzeli.“ A po večeri išli spac.

Po omši ve dne išli sa dzivac na ryby: kedz ryby budú vidzec behac v rjece, že budú čerství jako tá ryba.

Najvác sa ľudzja našcevovali na Ščefána. Chodzili polazic. Takí lepši gazdovja lazili aj s koňom. Až do izby s ňim vešli. Ščascitovali, povypjali si, koňovi doňesli chúpek ovsu a odešli. Ščasný to ból dom, dze kvoň polazil!

O pólnoci na Nový rok chodzili na gruntové medze počúvac a vedzeli, dze chto umre, že tam už deskami to chrapi robilo. Tak sa to ňeslo, že pri kerém dome. A potom že tam umrel clovek.

Dzevjatník

Jako prichodzily ty svjatky, tak sa od pätnástého do dvacátého trecjeho decembra stretalo dzeväc rodzín a ty sa modlili dzevjatník ke Svätěj rodziňe. Každý večér sa stretli raz v jednej, raz ve druhej rodzine, šecci spoločne sa nahlas modlili, aj také ty pobožné pesničky zaspjeváli. Najprv šak zebraľi z domu, dze sa predešli večér modlili, obrázek Svätěj rodziny, no a pri ňom, pri tom obrásku vona veždy horela svječka – to jako to večné svetlo a šetko to voňi doňjesli do druhého domu. Domáci vešól doňutra a ci ostatni ostali navenku. Zatúkli na dvere a pýtali pristešje, tak jako aj kedysi tá Svätá rodzina v Betléme. A von ten domáci gazda him takto pédal: „Já ca precca primem, Svätá rodzina, vedz ty, Božja rodzička, aj ty, pestún Krista Ježiša, vyprosce nám hojnosc Božjeho požehnáňja.“ Kedz už vešli doňutra, najprv sa radosný ružeňec pomodlili a zaspjeváli pesničku: K jückému Betlému.

Rozprávanie o Vianociach je z magnetofónovej nahrávky Pavla Jurčika Výročné zvyky Papradna z roku 1983. Ďakujeme za poskytnutý materiál.

Milí čitatelia, vianočné sviatky určite prežijete v hojnosti a štedrosti. Želáme vám, aby vaše Vianoce boli plné aj zdravia, radosti a rodinnej pohody.

Požehnané sviatky!

Základná škola s materskou školou Papradno

Jeseň – pani bohatá

V októbri sme s radosťou zorganizovali súťaž Jeseň - pani bohatá pre našich žiakov, aby sme mohli obdivovať ich kreativitu a zručnosť. Poďakovanie patrí rodičom žiakov, ktorí im pri práci pomáhali. Všetci žiaci sa nechali inšpirovať prírodou. Tvorili z prírodných materiálov, ako sú šišky, drevo, listy, orechy, tekvice atď. Ich nadšenie a tvorivosť viedli k vzniku nádherných výrobkov, ktoré zdobili priestory našej základnej školy a kultúrneho domu. Tešíme sa, že sme mohli oceniť všetkých účastníkov malou odmenou a diplomom. Spomedzi všetkých výrobkov sa vybralo päť najlepších: Šarlota Moravíková - 1. trieda, Boris Fortuník - 1. trieda, Bartolomej Hodoník - 2. trieda, Tereza Balušíková - 3. trieda, Adela Potocká - 4. trieda.

Svetový deň jablka

V rámci zdravej výživy si žiaci 1. stupňa pripomenuli Svetový deň jablka – 21. október. V triedach mali učiteľky pripravené rôzne zaujímavé aktivity, ktoré boli spojené s týmto zdravým ovocím. Žiaci sa napríklad dozvedeli veľa nových informácií o význame jablčka pre zdravie, spoznali viaceré odrody jablák, riešili jabličkové príklady, rôznymi výtvarnými technikami stvárnili podobu jablčok a vo svojich triedach súťažili o najväčšie prinesené jablko. Veríme, že si žiaci týmito aktivitami obohatili svoje poznatky o jablku a budú sa ho snažiť zaraďovať častejšie do svojho jedálnička. Veď ako hovorí stará ľudová múdrosť: „Stuč jedno jablko denne a nebudete potrebovať lekára.“

Plantex – školské ovocie

Naša škola sa tento školský rok stala súčasťou programu Školské ovocie, ktorý zdarma zabezpečuje pravidelné dodávky ovocia alebo výrobkov z ovocia pre všetky naše deti a žiakov.

Projekt Školské ovocie je iniciatíva financovaná Európskou úniou, ktorá má za cieľ podporiť zdravý životný štýl u detí a mládeže prostredníctvom zvýšenej konzumácie ovocia.

Program tiež ponúka možnosť realizácie ovocnej záhrady. Práve vďaka tomu budú žiaci a škôlkari vo štvrtok 24. 10. 2024 v čase od 10:40 do 12:20 s pomocou pedagogických zamestnancov sadiť výpestky rôznych druhov ovocných stromov a kríkov. Materiál k výsadbe našej školskej záhrady v rámci programu Školské ovocie dodala firma Plantex, s.r.o, ktorá je naším dodávateľom školského ovocia. Cieľom tejto aktivity je posilniť u detí environmentálnu výchovu a budovať zmysluplný vzťah so živou prírodou.

Medzinárodný deň školských knižníc

Tesne pred začiatkom jesenných prázdnin v našej škole bol projektový deň pri príležitosti Medzinárodného dňa školských knižníc 2024. Zábavné a aktívne učenie sa stalo ústrednou témou už v poradí 20. ročníka. Nadpis podujatia vytvorili ôsmaci z ručne maľovaných písmen. Dievčatá z 8. a 9. triedy ozdobili vo vestibule vľbu papierovými listami s citátmi o knihách a čítaní. Každý si mohol zobrať list, ktorý sa mu páčil.

Deviatci, najstarší žiaci, sa stali spoluorganizátormi podujatia. Pripravili si program zameraný na čítanie s porozumením pre prvostupniarov.

Okresná olympiáda zo slovenského jazyka

V Považskej Bystrici v CVČ sa uskutočnilo 13. 11. okresné kolo olympiády zo slovenského jazyka a literatúry 2024. Súťaž bola náročná. Našu školu reprezentovala Soňa Buriancová, žiačka 9. ročníka. Spomedzi trinástich súťažiacich sa umiestnila na 5. mieste. Veľa úspechov jej želáme aj pri testovaní a prijímacích skúškach.

Návšteva knižnice

Vo štvrtok 10.10. sa žiaci 5. triedy zúčastnili praktického vyučovania v Považskej knižnici a prednášky v archíve. Pracovníčky v knižnici rozdelili deti do 5 skupín, každá skupinka si prešla jednotlivými oddeleniami. Deti sa dozvedeli veľa nových informácií, spoznali oddelenie pre deti a mládež, dospelých, náučné oddelenie, regionálne oddelenie, kde si do pripravených máp zaznačili okrem iných aj regionálneho autora povestí pána Štefana Meliša. Taktiež si vyskúšali čítať Braillovo písmo. Oboznámili sa s výpožičným systémom. Na záver všetkým žiakom porozprávala knihovníčka o historickej budove knižnice. Piataci boli veľmi šikovní a slušní, pochválili ich aj knihovníčky. Viacerí prejavili záujem stať sa registrovanými čitateľmi Považskej knižnice. V Štátnom archíve v Považskej Bystrici na prednáške ukázali viaceré písomnosti, pečate, napr. rodu Podmanických, rodostromy. Vysvetlili im spôsob uchovávanía písomností aj ich zoradenie. Prežili sme spolu pekný netradičný spôsob vyučovania a určite si ho ešte radi zopakujeme.

Kalendár na rok 2025

s fotografiami tradičných podujatí v Papradne a brožúrka s prehľadom tradičných podujatí v Papradne sú k dispozícii na obecnom úrade u Zuzany Burdejovej a Zuzany Kaprálikovej, v ZŠ s MŠ Papradno u riaditeľky Daniely Hamarovej a ekonómky Eriky Piačkovej a v predajni U Portášika. Podporujete činnosť DFSk Podžiaranček z Papradna. Ďakujeme veľmi pekne!
(do rámika)

Výsledky fotosúťaže s tematikou života na dedine:

Kategória dospelých:

1. miesto – Denisa Macošincová (Papradňanský Yeti)
2. miesto – Dana Mahútová (Krojovaný pán v kostole)
3. miesto – Zuzana Burdejová (Hra na trombitu v kostole)

Kategória detí:

1. miesto – Eva Zboranová, 8. roč. (Jeseň – pani bohatá)
2. miesto – Viktória Hrebičíková, 7. roč. (Dušičková atmosféra)
3. miesto – Tereza Majšíková, 5. roč. (Zabíjačka na Košiaroch)

Základná škola s materskou školou Papradno

Divadelné predstavenie

V piatok 11.10. žiaci 8. a 9. triedy cestovali vlakom za kultúrou do Trenčína. Kultúrno-kreatívne centrum Hviezda po prvýkrát, ale určite nie naposledy. Divadelné predstavenie s názvom Svetový Slovák – Štefánik predstavilo významnú osobnosť nášho národa vo všetkých superlatívoch. Milan Rastislav Štefánik bol vzdelanec, astronóm, meteorológ, letec, fotograf, cestovateľ, vojak, diplomat, ženami obdivovaný muž... V úvode zaujal divákov krátky workshop o hre, autorkách scenára a hudby, hercoch. Jeden z hercov vyzval žiakov a študentov, aby zatlieskali svojim učiteľom za to, čo pre nich robia, že ich privádzajú do divadla. Veľmi silným dotváraním atmosféry boli historicky verné kostýmy, taktiež hudba a spev, ktoré umocnili celkový zážitok z hry. Po divadelnom predstavení využili pekný jesenný deň na prechádzku po pešej zóne v centre mesta.

V škôlke rušno už od prvého dňa nového školského roka

Tak ako každý rok ani v tomto roku sme nenechali nič na náhodu a hneď zostra sme sa spolu s vetrom vydali opretek. V septembri sme usporiadali v našej materskej škole tradičnú Šarkaniádu. Deti s pomocou pani učiteľiek vyrobili krásnych šarkanov, ktorých potom púšťali za priaznivého počasia pod Dúbravou a na Vrchovej. O úsmevné momenty nebola núdza. O rok si to určite zopakujeme. V októbri sme pripravili pre deti a ich rodičov tvorivé dielničky. Rodičia a deti ukázali svoju zručnosť a ich výsledkom boli krásne dielka vyrobené z prírodných jesenných materiálov, ako sú listy, gaštany, šišky, tekvice atď. Výsledné práce si mohla široká verejnosť pozrieť v estrádnej sále kultúrneho domu. S kultúrnym programom pri príležitosti Októbra – Mesiaca úcty k starším vystupovali popri ostatných účinkujúcich aj naše deti. Pre starých si pripravili krásny kultúrny program. Materskú školu navštívili aj zástupcovia vidieckeho parlamentu, ktorý zasadal v našej obci. Deti ich pozdravili pekným programom.

Začiatkom decembra sme pozvali rodičov, starých rodičov a blízkych našich detí na vianočnú besiedku. Škôlkari od tých najmenších až po tých najväčších predvedli bohatý kultúrny program. Po jeho skončení boli v priestoroch kultúrneho domu pripravené predajné trhy. Návštevníci kultúrneho podujatia si mohli zakúpiť vianočné ozdôbky, ktoré zhotovili deti spoločne s pani učiteľkami, a prispieť tak dobrovoľným príspevkom na chod materskej školy.

Hneď na ďalší deň, po skončení tohto vydareného podujatia, sme spolu s deťmi čakali na Mikuláša. Ten k nám zavítal spolu s predstavením pod názvom Čertovská rozprávka. Keďže všetky deti počas roka poslúchali a boli usilovné, dostali od Mikuláša za odmenu mikulášsky balíček. Veru, bolo že to radosť! Myslíme si, že koniec roka sme ani lepšie zakončiť nemohli.

Okrem týchto podujatí si deti počas roka pozreli viaceré divadelné predstavenia a navštívili viaceré verejné inštitúcie. Dozvedeli sa veľa nových a zaujímavých informácií. Už teraz sa tešíme na všetky podujatia, ktoré nás čakajú v roku 2025!

kollektív materskej školy

Futsalisti tretí v okrese

Začiatkom novembra sa žiaci 2. stupňa zúčastnili okresného kola vo futsale chlapcov ZŠ. Na turnaji sa im darilo a obsadili 3. priečku spomedzi 15 družstiev. Naši chlapci prejavili veľkú bojovnosť a chuť do hry. Hrali žiaci 7. ročníka - Ondrej Nemčík, Michal Lališ, 8. ročník - Sebastián Jandúch, Filipovi Bulík, Samuel Kurnocik a Šimon Hromadík a 9. ročník - Filip Beník, David Truchlík a Adam Zboran.

Vyrastajú nám šikovní futbalisti a futbalistky

Naši chlapci a dievčatá TJ Žiar Papradno kategória do 9 rokov sa umiestnili v oblastnej futbalovej súťaži na druhom mieste o skóre za Púchovom. Blahoželáme a držíme palce do ďalších zápasov. Poďakovanie za skvelú prácu s deťmi a dobré výsledky patrí trénerom Jurajovi Kubišovi a Máriovi Truchlíkovi, ktorí obetavej práci s deťmi venujú svoj voľný čas. Tréneri spoločne s rodičmi zorganizovali 23.11. v kultúrnom dome spoločné posedenie, kde každý z malých futbalistov a futbalistiek boli ocenení okrem sladkostí aj spomienkovým diplomom za úspešné jesenné účinkovanie vo futbalovej súťaži.

Školské kolo Olympiády v anglickom jazyku

V novembri sa 15 žiakov 6. – 9. ročníka pod dozorom PhDr. Daniely Hamarovej, Mgr. Denisy Macošincovej, Ing. Márie Miniaríkovej a Ing. Evy Gavrila zúčastnilo školského kola Olympiády v anglickom jazyku. **Súťažné kategórie boli:** kategória 1A - žiaci 6. a 7. ročníka; kategória 1B - žiaci 8. a 9. ročníka; kategória 1C - žiačka 7. ročníka v minulosti žijúca vo Veľkej Británii.

Žiaci vypracovali testy na overenie svojich znalostí z anglického jazyka a následne boli testy vyhodnotené. Po písomnej časti nasledovala ústna časť, kde žiaci komunikovali buď s vyučujúcou ANJ - kategória 1A a 1C, alebo medzi sebou - kategória 1B.

Komunikácia v ANJ bola na vysokej úrovni a žiaci vynikajúco zvládli aj poslušnosť s porozumením a čítanie s porozumením. Najväčší problém mali žiaci najmä s gramatikou a niektorí aj so slovnou zásobou. Viacerí žiaci však boli úspešní. Víťazi jednotlivých kategórií získali dostatočný počet bodov na to, aby postúpili do okresného kola Olympiády v ANJ. Rozdiely medzi 1., 2. a 3. miestom v kategórii 1B boli minimálne – rozhodol vždy len jeden jediný bod.

Víťazi jednotlivých kategórií:

kategória 1A – Kristína Levčíková, 7. roč.

2. miesto – Tobias Truchlík, 6. roč.

3. miesto – Hanka Balušíková, 6. roč.

kategória 1B – Eliška Bašteková, 9. roč.

2. miesto – Eva Zboranová, 8. roč.

3. miesto – Vivien Chudejová, 9. roč.

kategória 1C – Elizabeth Lukáčová, 7. roč.

Víťazom jednotlivých kategórií blahoželáme a držíme palce v okresnom kole Olympiády v anglickom jazyku!

Svadobný kohút

Keď sa všetci moji detskí kamaráti z našej osady odsťahovali do mesta, zostali mi len dvaja. Boli to však takí trošku iní kamaráti. Čierny kocúr, ktorému som dal dlhé aristokratické meno o desať rokov skôr ako doktor Hrušínský vo Vesničke strediskovej svojom psíkovi. Volal som ho Kopalí, oralí, já ležal, na obed volalí, hnec som k ním bežal. Priznávam, nevymyslel som to ja. Tak ho totiž vždy privítala mama, keď po doobedňajšom vylihovaní na podváľke s tiahlym zamračením vošiel do kuchyne, že je hladný a že či by sa pre neho nenašlo trochu mlieka. Bol to múdry kocúr, najmúdrejší, akého sme kedy mali. Keď som na dvore zakričal jeho dlhočizné aristokratické meno, ihneď pribehol a ako na povel mi postieral z nôh všetky starosti. A asi preto som vtedy žiadne nemal. Taký to bol čarodejník.

Druhý kamarát bol z iného súdka. Falošný a nečitateľný. O čo bol krajší, o to bol horší. Nikdy sa nedalo predpokladať, čo urobí. Keď ste okolo neho prechádzali, tváril sa, že ho vôbec nezaujímá. Sústredene akurát čosi drobné hľadal na zemi. Stačilo však prejsť meter či dva za jeho úroveň a už ste ho mali v chrbte. Susedky radšej obchádzali náš dvor, cez ktorý viedol obecný chodník, povyše chalupy. Chlapi sa hanbili obchádzať, tak pre istotu si dolu v bučniku vždy našli palicu. A cez dvor prechádzali opatrne a bokom, čo vyzeralo, ako keby mali vypité. Nie, nebol to pes. Bol to kohút. Krásny a mimoriadne urastený. Dnes by sme povedali: výstavný kus. Pernatý a hrebatý s krásnym farebným perím a dlhými ohnutými chvostovými perami, ktoré neustále vystavoval na obdiv ako páv. Vždy bol neprehľadne veľký medzi ostatnou hydinou na dvore. Jeho úder do chrbta boli také silné, že to ozaj bolelo. Najväčší šok to bol pre cezpoľných, ktorí ho nepoznali a úder od chrbta nečakali. Mňa nezriedka svojim úderom zvalil na zem. Preto, pokým som ho prútenou metlou nevychoval, som sa ho aj bál. Časom, ako by pochopil, že bez prútenej metly je život krajší, do mňa neskákal tak často a skamarátili sme sa.

Už neviem, či sa vtedy ženil bratranec Jožo, alebo bratranec Drahuš, keď ma mama jedného dňa prekvapila otázkou: „Jožko, a uhádnul by si sám do Bartvo?“ „Jjjasnééé!“ reagoval som obratom, keď za mňa prehovorilo moje malinké zobúdzajúce sa ego. „Šak už som tam raz bál. To tedy, kedz ma krsná mama zebrala k ním, kec si ty bola v nemocnici. A kec si sa vrátila, som

ci tedy povedal, že sme doma s tatom mali strašný bordel.“ Až vo vyššom veku som pochopil, že to vtedy krstná mama hádam aj obanovala. Do pohodového, pokojného večera jej rodiny vtedy vtrhlo malé natešené a neposedné decko ako hurikán, ktoré sa furt chcelo s každým biť, pasovať a naháňať z kuchyne do izby a opačne. „*No dobre, tak chycíme toho veľkého kohúta a pvoš ho zaniesc. Povieš krsnej mame, že to mama posielá.“* „*Kohútaaa? Prečooo?*“ nechápal som. „*No to sa na svadbu dáva. Aj krsná mac poslala kohúta, kec sa náš Miľan ženil,*“ odpovedala mama bez ďalšieho vysvetľovania. Aha, to asi bude zas ďalší ľudový zvyk, ktorý ešte nepoznám, pomyslel som si.

Keď moje egíčko malého človeka trošku stíchlo, vyšiel som na dvor a v duchu rozmyšľal, ako sa tam vlastne ide. Na Brodsku zabočím na tú stranu, ktorou pišem, a vydám sa hore riekú popod Slimákov až k Ráztoke pod brehyma, kde cez leto bývajú včelárske maringotky. Potom pokračujem popod veľké skalisko, kde to volajú Pod závojom, až prídem k lúke s nezvyklým názvom Kurotová. Odtiaľ už vidno Bábkovjech ráztoku, kde cetka Ilona pestuje zeleninu. Raz som tam bol s kravami na poli a bol som rád, že sa mám s kým pozhovárať, keď tam cetka okopávala. V najlepšom rozhovore nás vyrušila akási pani, ktorá rozprávala po česky. Pol hodinu spolu trkotali, lebo to očividne bola nejaká stará známa, ktorá mala generačné korene u nás. Keď sa pani lúčila, pozdravila po česky: „Tak na schledanou!“ Cetka Ilona odpovedala poslovenšteným pozdravom tiež po česky: „Na skladanú, na

skladanú!“ Ja som sa pod fúzy pousmial, že cetka asi moc nepozzerá televízor, keď nevie, že sa to neprekladá doslovne a že to znamená dovidenia.

Zakrátko mama zavrela kohúta do kurína, kde ho za smrteľného škrekotu a kotkodákania chytila, zviazala mu nohy a napchala do ruscaka, s ktorým som chodil do obchodu na chleba, lebo iný sme nemali. Na hrdelné zvuky smrteľnej úzkosti účasne odpovedali všetky kury z okolia, lebo vedeli, o koho ide. Vo mne sa miešali dva pocity. Obava a strach, aby sa kamarátovi niečo nestalo a aby si pri obranných chrmatoch neublížil. A na druhej strane pocit zadostučinenia, že nech vie, aké to je, keď neustále terorizuje svoje okolie. On nielenže zozadu útočil na ľudí. On aj všetky kury neustále trestal. Podchvíľou razantne skočil tu na jednu, tu na druhú a zobákom ich ruval za perie na hlave. To, že takto trestal všetky cudzie kury z osady, som mu schvaľoval. Čo majú čo chodiť na náš dvor a na náš hnoj hrabať. Tam nech si doma hrabú. Ale nerozumel som, prečo takto trestá aj naše kury, ktoré tu boli doma. Raz ma takýmto svojim neuváženým konaním tak rozčúľil, keď akurát trestal také mladé kurča, že som po ňom z celej sily hodil moju jedinú hračku, čo som mal, autobus RTO. Samozrejme, neodniesol si to kohút, ale autobus... Nakoniec som sa s jeho útočnými chůtkami zmieril, že to je asi jeho kohútia robota útočiť na každého a trestať všetko vo svojom okolí. A tak čoskoro som dospelácky dôležite kráčal s kohútom v ruscaku po trase, ktorej logistiku som si v hlave neustále opakoval, aby som sa nestratil. Asi po hodinke cesty, keď kohút podchvíľou zakotkodákal, že kam ideme, ma bartkovský chodníček doviedol priamo do dvora krsnej mamy a ja som kohúta víťazoslávne odovzdal. Pri tom, ako mi skladala ruscak z pliec, ma vychválila, aký som ja už veľký chlap, keď som zvládol takúto zodpovednú úlohu. Od radosti a od pýchy som vypol hrud' a o hodný kus podrástol. Keď som potom odchádzal s bruchom plným pareníc, bradou umastenou od roztopeného masla, v ktorom sa parenice kúpali, nos od lekváru, líca od tvarohu, mak za ušami a s vačkami plnými cukríkov, som si uvedomil, že to je tá najlepšia krsná, akú som kedy mal. A uvedomil som si to zakrátko znovu, keď krstná mama náhle a nečakane v relatívne mladom

veku umrela. A na túto príhodu a toto konštatovanie som si spomenul vždy, keď som sa v neskorších rokoch ocitol pri jej a svákovom hrobe. Akoby náhodou celkom blízko odpočívajú aj cetka Ilona so svojim mužom a cetka Ábela s krsným tatom. Preto som mal vždy so sebou minimálne tri sviečky.

Pri odchode mi to však ešte nedalo: „Krsná mama, a dze je ten náš kohút?“ „Á, hen na hnoji pri kurách,“ odpovedala. Zašiel som sa rozlúčiť. Kohút však nestíhal. Mal plné nohy-krídla roboty, keď trestal jednu bartkovskú sliepku za druhou. Keď si ma všimol, len úchytkom zakotkodákal. Vôbec som vtedy nepochopil, čo mi chcel povedať. Vraj: „Ďakujem ti, kamarát, že si ma doniesol do Bartkvo! Levčovské kury - dobre, ale toto je niečo úplne iné!“ A skočil na ďalšiu sliepku, aby ju poriadne vytrestal. Jeho slová som pochopil až o niekoľko desiatok rokov neskôr, keď ma nejakto takto podpichovala moja žena. Až vtedy som pochopil, čo mi to ten kohút vlastne vtedy povedal: „Ďakujem ti, kamarát, cudzá je len cudzá!!!“

Na svadbe v chate ČSAD, kde vtedy bývali takmer všetky svadby z Podjavorníka, som nestíhal registrovať, čo sa tam všetko deje. Furt som hľadal kohúta. Očakával som, že bude vystavený v reprezentačnej póze vedľa svadobnej torty pred mladomanželmi. Veď tie jeho pávie perá by určite ozdobili svadobný stôl neopakovateľne. Ale kohúta nebolo. Asi ho vyložila neskôr, myslel som si. Keď sa však nič nedialo ani po rozbití tanierov, ani po rozkopaní črepov, ani po sviečkovej s knedlíkyma, ani po rezni so šalátom, už som nevydržal. Nenápadne som pristúpil a pýtal sa: „Krsná mama, a dze je ten náš kohút?“ Nastala chvíľka napätia, pár sekúnd ticho a potom výbuch smiechu. Krsná mama, cetka Ilona, strykná Pavuľa, naša mama sa nevedeli prestať smiať. „Že dze je ten kohúúúú!!! Cha,cha,cha, cháááá!!! O chvíľu sa smiali aj Papradňanky oproti. Že dze je ten kohúúúú!!! Že dze je ten kohúúúú!!! Za ďalšiu chvíľku sa smiala celá svadba. Smiali sa viac, ako keď starý svat rozprával frky. A mne to zrazu došlo. Zahanbený som vybehol von a v duchu som si hovoril: „Keby som toto já vedel!!! Nikdy by som svojho najlepšieho kamaráta takto neobetoval!!! Mne sa hneď tá polievka akosi neľúbila...“

J.Trulík

VIVAT PODŽIARAN

Rok plný krásnych zážitkov končí. Bude taký aj nový?

Ani neviem, ako tie dni tak rýchlo ubehli. Len nedávno bol september a my sme sa len pripravovali na Ondrejovské hody a zrazu je december a my už len spomínáme. Ako inak, s úsmevom na tvári.

Veru, beží ten čas akosi rýchlo, a aj keď sme nemali až toľko vystúpení, bolo nám riadne veselo. Najskôr by som sa ešte chcela v mene nás všetkých poďakovať pánkovi Marcinovi za ocenenie, ktoré nám odovzdal počas Farského dňa. Omša bola tento rok ešte krajšia, lebo sme sa na nej stretli celá farnosť. Spoločne sme prežili celý deň. O ocenení skoro nik nevedel. Len to, že máme na záver omše zaspievať jednu papradňanskú. Som rada, že to pre väčšinu bolo prekvapením o to príjemnejším.

A kde všelike sme vystupovali? V októbri sme si zaspievali nielen Hymnu slovenského vidieka na konferencii u nás v Papradne, počas ktorej boli vyhlásené víťazky súťaže Vidiecka žena – Líderka roka 2024, ale aj na konferencii Fórum vidieka, ktorá sa konala na Žilinskom samosprávnom kraji.

Aj keď sú tie naše cahavé krásne, ešte radšej ich zakomponujeme do nejakej scénky, kedy ešte viac vyniknú. Nebolo tomu inak ani počas Úcty k starším, kde sme sa zabavili na scénke o poľovníkoch opäť z pera Iza Mikudíka. Vždy rozmyšľáme, kam

na to všetko stále chodí. A vždy sa tešíme, čo nové vymyslí.

Tento rok bol pre nás špeciálnym aj v tom, že počas podujatia Múzy nás spájajú v Nimnici si prevzali z rúk predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja Jaroslava Bašku ocenenia aj tí naši: Ema Šmulíková (za interpretáciu a zachovávanie tradičných piesní, zvykov a šírenie kultúrneho dedičstva Papradna pri príležitosti životného jubilea), Izo Mikudík (za dlhoročné zachovávanie piesní, zvykov, papradnianskeho nárečia a šírenie kultúrneho dedičstva Papradna pri príležitosti životného jubilea) aj DFSk Podžiaranček (za dlhoročnú umelecky významnú tvorbu, osobitý prínos pri zachovávaní a šírení autentického ľudovej kultúry Papradnianskej doliny a úspechy v celoštátnych súťažiach pri príležitosti 50. výročia založenia). Bolo to o to emotívnejšie, že Ema s Izom o ničom netušili a dozvedeli sa to až tam. Srdečne všetkým aj my ešte raz blahoželáme a ďakujeme za všetko, čo pre nás robia.

No na čo sme všetci čakali, boli, samozrejme, naše hody. Už tradične začínajú od rána a kofkí z nás sa tešia, že si dajú na raňajky jelítka, prídu si pozrieť hodnotnú výstavu v škole či prežijú krásnu omšu v tom našom kostolíku? Ja teda áno. Každý sa podiefa na príprave niečoho iného a spolu vytvoríme neza-

budnuteľný deň pre všetkých. Našou starostou je, ako inak, vymyslieť kultúrny program. Nemôže sa zaobísť bez tých našich cahavých, veď ako by to bolo? A aj keď je to už dosť ťažké, snažíme sa každý rok zaspievať ďalšie nové staré papradnianske piesne. Tento rok program zahájilo naše trio, ktoré už asi navždy budeme volať SMS, teda Samo, Marek a Samo. To teda bol zážitok! Sme veľmi radi, že z chlapcov, ktorí začínali v Podžiarančeku, vyrástli takíto chlapi, čo sa teda vedia oprieť do hlasu. Radosť počúvať! Sme radi, že naše pozvanie vystupovať v programe prijali aj heligonkári Papradňanskí rodáci a LH bratov Fupšovcov zo Štiavnika. No asi najviac sa aj my tešíme na to, čo vymyslia tí mladší (Podžiaranček), a oni zase na to, čo my. Už sa to stalo akousi tradíciou, že okrem tradičného folklóru sa snažíme vymyslieť aj niečo netradičné, no napriek tomu plné folklóru, ale hlavne humoru a dobrej zábavy. Deti si pripravili program Papradno má talent a bolo úžasné počúvať toľké výbuchy smiechu a potlesk z hľadiska. Sú skrátka na čele s Božkou a Denkou skvelí.

A čo my? Každý rok sa snažíme vymyslieť niečo nové, čo by potešilo nás všetkých. Dlhú dobu sme rozmýšľali, čo by to malo byť tento rok. Chceli sme do scénky opäť zapojiť niekoho výnimočného. Ako sme sa tak o tom rozprávali, zrazu prišiel návrh, že originál by bol náš starosta Roman. A keďže sme sa postupne dopracovali k nápadu s Pachom, zistili sme, že by sme tam mali radi aj Dana Lapúnika, ktorý si v roku 1975 v tomto legendárnom filme zahral. Otázkou bolo, čo oni na to. A ako to dopadlo? Tí, ktorí ste tam boli, viete, že sa dali nahovoriť a naozaj to stálo za to. Ešte raz im veľmi pekne

ďakujeme, že s ich pomocou sa nám podaril náš nápad pretaviť do reality. A tie skúšky... Toľko radosti a smiechu sme dávno nezažili. Mirka, Mirka a Katka to rekvizitami a oblečením dovedli do dokonalosti (ešteže ich máme). A náš malý traktorista Timko Hřebičík sa svojej úlohy zhostil skvelo. Poviem vám, bola to ale výzva vybrať tie najlepšie časti filmu, keď v ňom je všetko skvelé. Aby mala scénka spád, netrvala dlho a stále sa niečo dialo. Museli sme vymyslieť aj „skratky“, aby sme z 1,5 hodiny spravili scénku, ktorá trvala cca 30 minút. Aby sme niektoré veci zachovali, no zároveň sme vymysleli niečo vlastné. Nech nad tým rozmyšľam, koľko chcem, neviem si vybrať, čo sa mi najviac páčilo. Poviem - jednoducho všetko. Od začiatku až po koniec. A tie herecké výkony... Neviem sa už dočkať videa, aby som si to mohla v klude pozrieť. A ako inak, opäť sa zasmiať na tom, čo sme spoločne vymysleli. Že táto partija Podžiaran je najúžasnejšia na svete, no nie? Určite mi dáte za pravdu. Som veľmi rada, že ich mám a že spoločne tešíme seba aj ostatných. A už nám nezostáva nič iné, len začať vymýšľať, čo by sme také pripravili o rok. Veď budeme oslavovať 500. výročie obce.

A to už je iný záväzok. A čo nás ešte čaká? Máme naplánované tri vianočné koncerty. 15. decembra v Trenčíne, 26. decembra u nás na tradičnom Od Betféma ňedaľeko a 29. decembra v Nemšovej. Srdečne vás všetkých pozývame. Verím, že aj takýmto spôsobom si spoločne spríjemníme najkrajšie sviatky v roku.

Prajem nám všetkým pokojné a požehnané Vianoce, len toho zdravia, šťastia a Božieho požehnanie.

Lenka Jandušíková

ONDREJOVSKÉ HODY 2024

Rok prebehol a zasa sme sa celá dedina a veľa rodákov, ale aj návštevníkov Papradna stretli na Ondrejovských hodoch 2024. Slnečné a teplé počasie prilákalo veľa hodujúcich.

Sobotné dopoludnie rozvoniavalo dobrotami na zahriatie aj na nasýtenie – kapustnica, guláš od poľovníkov, kabáče od členov Červeného kríža a, samozrejme, zabíjačkové špeciality. Zahanbiť sa nedali ani ženy z obce a napiekli sladké aj slané dobroty a, pravdaže, nemohla chýbať krúpa baba. Záujemcovia si mohli zakúpiť aj mäsové výrobky od Žilinčička, voskové sviečky, výrobky z domova dôchodcov. Na dobrú náladu hrala Mošteňanka a všetci sa tešili aj na dopoludňajšiu bohatú tombolu.

Svätú omšu celebraval náš pán farár Martin Hruška. Tento rok bola o to slávnostnejšia, že sme privítali relikviu sv. Ondreja – patróna nášho farského kostola. Relikviár s ostatkami z kosti svätca bude trvale umiestnený na hlavnom oltári pri nohách sv. Ondreja.

V homílii pán farár zdôraznil, že hoci apoštoli boli rôzni – vekom, povahou, svojou históriou, ale keď ich Ježiš povolal, išli za ním. Aj my sme rôzni – povahou, rodinnou, príslušenstvom k nejakej organizácii, ale čo by nás malo spájať, je naša viera. A tú by sme mali odovzdávať do sveta.

Helena Baculíková

Alena Kapráliková

Na kultúrny program sa všetci tešili a rozmýšľali, čo zasa vymysleli naši Podžiaranci. A veru sa bolo na čo tešiť! Vystúpili deti z Podžiarančeka s programom Papradno má talent! Vynikajúce vystúpenie našich detských umelcov by určite zaujalo aj celoštátnu odbornú porotu. Svojou hrou potešila ľudová hudba bratov Fupšovcov a Papradňanskí rodáci hrou na heligónke a harmonike.

A na záver to najlepšie: Podžiaranci sa nedali ani tento rok zahanbiť. Scénka Pacho, hybský zbojník bola nápaditá, originálna, boli použité všetky známe „hlášky“ z pôvodnej verzie. Ale najlepšie boli herecké vystúpenia Podžiarancov a ich hostí. Pacha si ako svoju hereckú premiéru zahral náš starosta a celému vystúpeniu dal iný rozmer. A naozaj originálnou bodkou bolo vystúpenie Daniela Lapúnika, prezývaného Pacho, ktorý si opäť zahral rolu z legendárneho filmu z roku 1975.

Ak ste toto vystúpenie nevideli (a aj tí, čo ho videli), ak bude repríza, rezervujte si svoj čas, určite neofutujete.

Tento rok boli na hodoch ocenení:

Starosta obce Papradno udeľuje verejnú uznanie za zásluhy **Márii Gáboríkovej** za tvorivú literárnu a publikačnú činnosť, za aktivity, ktorými približuje najmladšej generácii život našich predkov, a za šírenie dobrého mena obce Papradno.

Obec Papradno udeľuje špeciálne ocenenie **Jánovi Kukurdíkovi** za tvorivú remeselnú činnosť v oblasti umeleckého rezbárstva, ktorou vytvára pridanú hodnotu podujatí obce, za prezentáciu a zviditeľňovanie obce Papradno.

Starosta obce Papradno udeľuje Cenu starostu obce za rok 2024 **Detskej folklórnej skupine Podžiaranček** pri príležitosti 50. výročia detského folklóru v obci Papradno za úspešnú prezentáciu zvykov, tradícií, ako aj spevu na súťažných prehliadkach, za šírenie dobrého mena obce Papradno. (foto na str. 1)

Záver programu už tradične patril bohatej tombole a večernej hodovej zábave, kde do tanca hrala hudobná skupina Progres.

Život v Papradne

Výstava dobových fotografií sa tento rok niesla v znamení nezbudnuteľných rozpomienok, ktoré mnohým návštevníkom prinavrátili spomienky a pripomenuli im tak časy dávno minulé. Časy podľa slov mnohých návštevníkov tak krásne, časy, ktoré sú už nenávratne preč. Doba sa za pár desaťročí celkom zmenila a s ňou sa zmenilo aj Papradno, ktoré si mnohí pamätajú zo svojho detstva a mladosti. Vďaka fotografiám si však ľudia na život v rodnej obci zaspomínali a nejednému návštevníkovi sa v očiach zaleskli slzy. Len čo sa otvorili dvere školy, do vestibulu sa nahrnuli prví záujemcovia. Ten počas výstavy praskal vo švíkoch a atmosféra bola neopísateľná. Detičkám sa už tradične venovala regionálna spisovateľka Mária Gáboríková. Návštevníci výstavy sa mohli tento rok prvýkrát občerstviť v školskej kaviarni a mohli si, ako je už dobrou tradíciou, zaobstarat vianočné pohľadnice a kalendár na rok 2025. Tešíme sa na stretnutie opäť o rok počas Ondrejovských hodov, kedy si spoločne pripomenieme aj 500. výročie prvej písomnej zmienky o obci Papradno!

(dm)

Pozdrav z pešej púte do Santiago de Compostela od kamarátok Moniky G. a Katky F.

Ľudia z celého sveta majú pre absolvovanie Svätajakubskej púte rôzne dôvody. Pre niekoho je to duchovný či cestovateľský zážitok, pre iného výzva posunúť svoje fyzické limity či spôsob, ako na pár dní uniknúť od hektického spôsobu života. Cieľ putovania je takmer vždy ten istý: Santiago de Compostela - k hrobu svätého Jakuba, jedného z prvých apoštolov Ježiša Krista. Zostatky jeho tela boli objavené v roku 813 na mieste, kde neskôr vyrástla Katedrála sv. Jakuba, v ktorej sa denne konajú sväté omše pre pútnikov, ktorých do Santiaga ročne dorazí okolo 300 000.

Naša cesta sa začala 19. septembra tohto roka, keď sme doleteli do mesta Porto a začali naše putovanie popri oceáne v Portugalsku až do Španielska. Pútnika, tzv. Pilgrim, spoznáte podľa toho, že má na batohu mušľu hrebenatku, čo je oficiálny symbol pútnika. Cesta je značená žltými turistickými značkami so symbolom mušle a vedie popri oceáne cez hory a krásne dedinky a mestá. Bol to veľmi náročný, ale zároveň krásny zážitok a vtedy si uvedomíte, že toho veľa nepotrebuje. Dôležitou súčasťou bol pútnický credencial, tzv. pas pútnika, kde sme zbierali pečiatky počas celej púte. Na základe toho sme na konci dostali oficiálny dokument o absolvovaní trasy - tzv. Compostelu. Minimálne musíte prejsť pešo 100 km, aby ste ten-

to dokument obdržali. Na ceste sme stretli mladých, ľudí v strednom veku i prešedivené dámy a pánov, ktorí kondične v ničom nezaostávali. Na našej ceste sme stretli ľudí z celého sveta, veľmi dobre sme si rozumeli so staršími ženami z Kanady, ale aj s párikom z Nemecka alebo s mladými dievčatami z Izraela. Človek tam mal pocit, že ani rečová bariéra nie je problém, a vždy sa nejako dohodol či rukami, alebo nohami. Hovorí sa, že svet je malý, čo sa potvrdilo aj tu, keď hneď v lietadle vedľa nás sedel postarší pán Jožko, ktorý bol z Trenčína a na pút išiel so svojim synom. Milým prekvapením bolo, keď sme sa predstavili, že sme kúsok od Trenčína a pochádzame z Papradna. Zareagoval, že Papradno dobre pozná a rád tam chodí na hriby a čučoriedky. Avšak väčšou "náhodou" bolo, keď sme obedovali v jednej malej španielskej dedinke a započuli sme smiech dievčat, ktoré na nás slovensky prehovorili. Nakoniec sme sa dozvedeli, že jedna z nich je z Kostolca. Počas cesty nám bolo dopriate krásne počasie, nádherné výhľady, chutné jedlo. Pár dní aj popršalo, ale človek má stále odhodlanie napriek otlakom a bolesti dostať sa bližšie k cieľu. Denne sme prešli okolo 20 km, niekedy viac, inokedy menej podľa počasia. Po 2 týždňoch putovania a prespaniach na 15-tich rôznych miestach - či už to boli hotely, penzióny alebo turistické ubytovne tzv. alberque sa nám podarilo za silného dažďa prísť do cieľa. Prešli sme 260 km pešo s 10-kg batohom na pleciach.

Rada by som vyzdvihla španielsku pohostinnosť. Pochutili sme si na chutných rybách či morských plodoch, veľmi chutnej zelenine a ovocí. Stromy tam boli obyspané pomarančmi, citrónmi a kiwi ako u nás jablkami a slivkami. K tomu výborné portské víno a hneď sa nám vykračovalo lepšie. Osobne si ne-

Dovolenka sa dá prežiť rôzne. Určite k nej patviem predstaviť dať si riu aj púte, či už po Slovensku alebo po svete tam naše halušky, asi

Kamarátky Monika G. a Katka F. putovali do Santiaga de Compostela. Ich pešia púť a zážitky z nej môžu inšpirovať aj ďalších pri plánovaní dovolenky.

by sa kráčať ľahšie. Putovanie do Santiaga de Compostela nie je klasická dovolenka, pri ktorej máte nohy vyložené na stole, popijate si prosseco a listujete v časopise. Naopak, každý deň sa musíte trochu prekonať a celú cestu povlečiete všetkých svojich „6 slivák“ na chrbte. Pre niekoho desivá predstava, pre iného čisté stelesnenie slobody. Pre mňa osobne

bolo veľmi príjemné len tak ísť, nemyslieť na nič, nenaháňať sa a hlavne si vyčistiť hlavu.

Táto púť bola pre nás určite obrovskou výzvou, ale taktiež aj zážitkom na celý život, veľa spomienok, spoznanie krásnej krajiny a nadobudnutie presvedčenia, že stále existujú dobrí ľudia, ktorí sú ochotní okamžite pomôcť. Verím, že naša cesta bude pre mnohých inšpiráciou.

Lepšia disciplína v horách?

V októbri Turisti obce Papradno ukončili letnú sezónu výletom na Javorník po turistickej trase INTEREG III. Po krátkom oddychu v bistre VINTROVKA pod Malým Javorníkom vyčistili ohniská a pozbierali odpad. V minulosti nazbieraný odpad zväžali na šesťkolke. Teraz im na to stačili vrecia, ktoré ľahko odniesli až na Podjavorník. Teší nás, že ľudia, ktorí navštevujú naše hory, sú už oveľa disciplinovanejší a robia si po sebe poriadok. (hg)

Farská charita Papradno

Farská charita v Papradne veľmi pekne ďakuje ľuďom, ktorí sa zapojili do potravinovej zbierky v predajniach Coop Jednota Papradno. Vybieralo sa cca 300 kg potravín, ktoré tak pomôžu ľuďom v núdzi. Zbierka svedčí o tom, že máme obrovské srdcia a myslíme aj na iných. V tejto dobe čoraz viac vystupuje do popredia princíp solidarity, ktorý nám hovorí, že všetci nesieme zodpovednosť jeden za druhého. Sme radi, že aj takáto zbierka, ktorej cieľom je zabezpečenie základných ľudských potrieb, bola prijatá s nadšením a ochotou pomôcť. Chceme sa poďakovať aj vedeniu a zamestnancom Coop Jednota Papradno a Brvnište, osobitne ďakujeme aj Jednote Papradno 515 pod vedením pani vedúcej Pobjiakovej, ktorá sa aj tento rok dobrovoľne sama so svojimi zamestnancami zapojila do akcie pomoci, a v predajni vybierali 50 kg potravín. Bez pomoci a podpory zamestnancov by sa táto zbierka neuskutočnila. Pán Boh zaplať.

„V poslednej hodine sa nás nebudú pýtať, akí sme boli slávni, koľko diplomatov sme hostili, koľkých prezidentov či kráľov sme postrelali. Bude sa rátať, čo sme dali, a nie, čo sme dostali.“ — Matka Tereza

Od 1.6. do 15.9. 2024 sa uskutočnila zbierka školských pomôcok, kde ste tiež pomohli siedmim deťom s potrebnými školskými pomôckami. Ďakujeme.

Advent sme v našom kostole začali adventným vencom a papierovými srdiečkami, ktoré symbolizujú našu spolupatričnosť k bližným. Na drevený stromček v kostole sme umiestnili papierové srdiečka s menami detí, ktoré môžu byť na Vianoce aj vašou zásluhou obdarované. Veľmi nás hreje pri srdci váš záujem z minulých rokov, keď srdiečka boli rozobrané už v 1. a 2. adventnú nedeľu. Ďakujeme vám a veríme, že aj tieto Vianoce sa opäť rozžiaria nevinné detské očka a rozhostí sa úsmev na tvári vami obdarovaných detí. Nech vám to Pán odplatí tým, čo najviac potrebujete.

„Milujúce srdce je veselé srdce.“ Matka Tereza

Milé stretnutia v CSS

Na jeseň tohto roka sa klienti CSS obce Papradno tešili z viacerých milých stretnutí. V septembri nám k opekačke na záhrade prišli zahrať a pekne zaspievať Jozef Miniarik a Patrik Pšúrik z Brvništa. Ku koncu septembra nás navštívili deti z DFSk Podžiaranček pod vedením choreografky Božky Bašovej, aby v krásnych krojoch našim starším ukázali svoju šikovnosť cez piesne a zvykoslovné pásmo.

V októbri, Mesiaci úcty k starším, sme v našom zariadení privítali deti z Materskej školy a Školského klubu detí pri ZŠ Papradno. Okrem milých básní, piesní a scénok pre klientov pripravili aj krásne vlastnoručne vyrobené pozdravy a iné darčeky. Klienti sa vždy tešia zo stretnutí s deťmi, veď pri nich tak trochu „omladnú“. Vďaka patrí pani riaditeľke a učiteľkám za zorganizovanie a prípravu vystúpení.

Vedenie CSS obce Papradno

Knižnica v Papradne

ďakuje všetkým darcom a milovníkom kníh z Papradna za množstvo kníh, ktoré ste i tento rok darovali knižnici. Sme radi, že knihy neskončili v zbere papiera alebo neboli použité na kúrenie. Ďakujeme, že ste dali knihám šancu žiť a tieto budú naďalej rozdávať múdrosť v sebe ukrytú aj iným ľuďom. Toto vaše múdre rozhodnutie ocenili mnohí naši čitatelia.

Touto cestou sa chceme osobitne poďakovať rodine Mayerovej z Považskej Bystrice, ktorá darovala okolo 300 ks veľmi zachovalých titulov (veľa z nich sú detektívky a ľúbostné romány) práve našej knižnici v Papradne.

Doslova nám takto oživil knižný fond a potešili nielen nás, ale hlavne našich čitateľov.

Nové knihy boli zakúpené aj z príspevku obce v hodnote 110 €.

„Sú aj horšie zločiny ako pálenie kníh. Jeden z nich je nečítať ich.“ Tento výrok Josepha Brodského si dovoľíme doplniť: „Ale aj nepodeliť sa s ich obsahom s inými.“

Mgr. Dominika Piačková

Ďakujeme ľuďom, ktorí nám pomáhali skrášľovať naše Papradno tým, že polievali kvety na mostoch, autobusových zastávkach a v okolí kostola a aj takto ukázali, že im na našej krásnej dedinke záleží.

Ďakujeme i ľuďom – darcom za finančnú podporu venovanú kvetinovej výzdobe. Veď takto pomohli skrášliť Pánov chrám, náš papradniansky kostol, ktorý je z roka na rok krajší.

Pán Boh zaplať!

„Nie je dôležité to, čo robíme, ale koľko lásky do svojej činnosti vložíme. Robme malé veci s veľkou láskou.“ — Matka Tereza

Mgr. Milada Fortuníková

Vtipy

Na lavičke v autobusovej zastávke sedia dvaja mladí zaľúbenci. Dievča sa k nemu túli a vyčíta mu:

„Ty ma už neľúbiš!“

„Ja že ťa neľúbim? Pozri: Raj, Bistro, Grunt, Lucia, Dalas – všetky krčmy okolo sú otvorené a ja tu trčím pri tebe.“

Rozprávajú sa dve susedky:

„Počuj, tí naši mladí sa po roku búrlivej lásky rozvádzajú a my sa so starým vadíme už vyše dvadsať rokov bez akejkoľvek perspektívy.“

Vianočná nálada do domov sa vkráda, šťastie a lásku do srdc nám vkladá. Nech vás vždy sprevádza na každom kroku, cez krásne Vianoce aj v novom roku.

Mikuláš a dopravná zápcha

Čakám ja i naša Dáša, čakáme dnes Mikuláša. Nakúkame za záclony, stále nejde, nezazvoní.

Azda trčí na diaľnici v zápche, možno v metelici. Dumám, či to, po čom túžim, si naozaj nezaslúžim.

Noc sa mení na bezsennú. Hurá! Ráno vidím zmenu! Odmena je v čižme sladká! Zdržala ho križovatka.

Smažienky zo spolnice

Spolnica – uvaríme zemiaky dobre na mätko, aby sa dobre na hladko rozmiešali, osolíme a necháme trochu vychladnúť. Zoberieme si misku a lyžicou naberáme kúsky spolnice a oterame ich na okraj misky. Medzitým si udusíme kyslú kapustu s masťou a oškvarkami. Z okraja misky spolnicu dávame do misky, dáme vrstvu kapusty a zase oterame spolnicu a zasa vrstvu kapusty. Opakujeme toľkokrát, koľko chceme mať.

Úspešná futbalová jeseň alebo

TOTO SME TU EŠTE NEMALI

Kto nepozná song hudobnej skupiny Cico Band & René Rendi *Toto sme tu ešte nemali* s chytľavým textom a rytmickou hudbou, odporúčam si ho vypočuť. Názov songu sa do slova a do písmena hodí k hodnoteniu účinkovania futbalistov TJ Žiar Papradno v jesennej časti súťaže ročníka 2024/2025. Ale poďme pekne po poriadku.

Muži odohrali svojich štrnásť stretnutí pod taktovkou nového trénera Adama Gáboríka. Prvé miesto v tabuľke s jednobodovým náskokom pred Tuchyňou nie je náhodné. Jedenásť víťazstiev, jedna remíza a dve prehry, pričom jednu prehru evidujeme za kontumáciu pre neoprávnený štart Simeona Fujačka v zápase vo Sverepci. Nový tréner evidentne dokázal z hráčov vytiahnuť skryté rezervy, motivovať ich, čo sa odzrkadlilo na predvedenej hre a sila tímového ducha sa prejavila najmä v zápasoch, keď sa nedarilo. Za zmienku stojí duel v Udiči, kde sme v 10. minúte prehrávali už 0:2, ale chlapi zabojovali a domov priniesli tri body za víťazstvo 3:2. No a v neposlednom rade sa zlepšila disciplína, čo sa prejavilo na podstatne nižšom počte žltých a červených kariet. Celkové skóre 38:16 napovedá, že nám patrí šieste miesto v počte strelených gólov, no v počte inkasovaných figurujeme na druhej pozícii. Prvý údaj prezrádza, že je potrebné popracovať na koncovke, lebo sme si v priebehu hry dokázali vypracovať množstvo príležitostí bez gólového efektu. Najlepším strelcom je Roman Jeleník s dvanástimi presnými zásahmi a s deviatimi je na druhom mieste Janko Zboran. Druhý údaj hovorí, že naša obrana s brankármi patrí k najlepším v súťaži. Škoda vážneho zranenia Maťa Gardoňa, ktorého štart je v budúcnosti viac ako neistý. Jeho miesto musia zastrešiť Boro Bulík, Kiko Šepeš, Maťo Hrebíček a ďalší. A ako hodnotí svoj príchod a účinkovanie pri mužstve Adam Gáborík?

„Od jari som oficiálne držiteľom trénerskej C licencie, čo ma oprávňuje trénovať v oblastných súťažiach. V lete prišla ponuka z klubu, kde chceli urobiť nejakú zmenu v systéme hry. Nešiel som do neznáma, v tíme mám veľa spolužiakov, s ktorými som vyrastal a hrali sme spolu v mládežníckych kategóriách. Som rád, že sa nám darí držať systém, ktorý sme nastavili, páči sa nielen mne, ale aj chalanom. Ideme od zápasu k zápasu. Myslím, že s hrou, ktorú predvádzame a vydržíme v tomto trende, budeme na konci sezóny šťastní. Páči sa mi, že nemáme vyloženého strelca, ako je trebárs v Podmaníne Peter Gardian, o góly sa postarajú viacerí hráči, čo je len dobre. Aj to bolo jedným z mojich zámerov po príchode k mužom. Nepáčilo sa mi, ako sa okolo Papradna točia rôzne názory, rozhodol som sa, že sa budeme venovať viac futbalu ako veciam mimo ihriska. Teším sa na jar, ukázali sme, že vieme hrať dobre nielen doma, ale aj vonku. Ťažkých zápasov bude dosť, no ak budeme hrať ako na jeseň, nemáme sa čoho báť.“

Veľkú radosť našim klubovým farbám robia starší žiaci. Za svoje jesenné putovanie v 4. lige sa vôbec nemusia hanbiť. V konečnom zúčtovaní im patrí tretia priečka s trojbodovou stratou na druhý Plevník a sedem bodov na lídra z Prečína. Sedem víťazstiev, štyri prehry a skóre 49:16 sú vefavravné údaje, ktoré naše nádeje pasujú za mužstvo s najvyšším počtom nastrieľaných gólov a druhé s najmenej inkasovanými. Kráľom strelcov v súťaži je Martin Papulák, obliekajúci dres Papradna, ktorý konto súperových brankárov zaťažil osemnástimi gólmi. Za zmienku určite stojí aj účinkovanie dorastencov TJ Brvnište, ktorých dres obliekajú aj chlapi z Papradna a počínajú si viac ako dobre. Ako mužstvo figurujú na prvej priečke s bilanciou 7 výhier, jedna prehra a skóre 27:5. Strelecky sa darí Tomášovi Nevolnému so šiestimi gólmi, Martin Cabadaj má tri a David Trúchlik dva presné zásahy.

Pre tohtoročný futbalový odpočet a poznanie, že tak úspešnú polesezónu sme v našich futbalových kronikách zaknihovali prvý raz, jednoznačne platí - TOTO SME TU EŠTE NEMALI. Čo dodať na záver? Určite veľké ďakujem vedeniu našej obce za podporu, sponzorom za nemalé príspevky najmä pre mládež, dobrovoľníkom, funkcionárom, divákom a všetkým našim podporovateľom, bez ktorých by sme ako klub nemohli fungovať a bez ktorých by sme sa už teraz nemohli zamýšľať nad storočnicou založenia TJ Žiar Papradno, ktorú si pripomenieme v roku 2026. Želáme čitateľom Polazníka, ako aj všetkým občanom našej obce bezstresové prežitie predvianočných dní a vianočné sviatky si užite najmä v zdraví, šťastí, láske a pokoji a majte úspešný celý budúci rok 2025.

Jario Ďuriš

Muži - VII. liga

1. Papradno	14	11	1	2	38:16	34
2. Tuchyňa	14	10	3	1	42:10	33
3. Udiča	14	9	3	2	43:20	30
4. Visolaje	14	9	1	4	43:24	28
5. Podmanín	14	9	1	4	47:19	28
6. D. Kočkovce	14	8	1	5	42:28	25
7. Trstie	14	6	3	5	26:27	21
8. Pružina	14	6	2	6	38:33	20
9. Šebešťanová	14	5	1	8	31:37	16
10. Sverepce	14	4	3	7	18:31	15
11. Dohňany	14	3	3	8	25:31	12
12. Praznov	14	2	1	11	16:48	7
13. Kolačín	14	1	3	10	14:61	6
14. Dulov	14	0	4	10	16:54	4

Starší žiaci - IV. liga

1. Prečín	11	9	1	1	48:12	28
2. Plevník	11	8	0	3	45:24	24
3. Papradno	11	7	0	4	49:16	21
4. P. Bystrica B	11	6	1	4	45:24	19
5. Praznov	11	5	0	6	31:49	15
6. Sverepce	11	4	2	5	37:33	14
7. D. Mariková	11	2	1	8	18:53	7
8. Domaníža	11	0	1	10	9:71	1

Najlepší pretekár vo svojej kategórii

Jozef Suchomel, žiak 9. ročníka ZŠ s MŠ Papradno, sa stal medzinárodným majstrom Slovenska v motokrose v kategórii dorastencov – Enduro. Cenu si prevzal od zástupcov Slovenskej motocyklovej federácie počas slávnostného galavečera v Divadle Púchov koncom novembra. Táto sezóna bola v poradí už jeho 10. úspešnou. Jožkovi srdečne blahoželáme a držíme palce počas sezóny v roku 2025!

(dm)

Vydavateľ: Obec Papradno, 018 13 Papradno č. 315, IČO:00317594. **Redakčná rada:** Ing. Věra Lališová, e-mail: v.lalisova@gmail.com, Ing. Anna Pozníková, Mgr. Denisa Macošíncová, e-mail: papradno@papradno.sk. **Príprava pre tlač:** Viera Petriková. **Tlač:** PNprint, Piešťany. **Náklad:** 1 100 výtlačkov. Povolené Okresným úradom Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy. **Reg. číslo:** EV 3232/09, ISSN 1338-8037. **Redakcia nezodpovedá za obsah článkov uverejnených v novinách.** Zodpovedný je autor príspevku. **Cena výtlačku:** bezplatne.